

PODZIMNÍ BAREVNÉ ŘÍKANKY

JIŘINA NOVÁKOVÁ

PODZIMNÍ BAREVNÉ
ŘÍKANKY

Jiřina Nováková

Sluníčko

Sluníčko, kam schováváš se
v tom podzimním chladném čase?

Neschovávám, věřte mi,
je mi dobře na Zemi.

Počkám, až mraky přestanou se mračit,
pak moje paprsky začnou zářit.

Honem Vojto, Aničko,
pojd'te ven si hrát,
ze zlaté stuhy sluníčka
pentličku uvázat.

Když soumrak zahalí krajinu
a skončí se den,
zítra zase přivítá nás
sluníčkovým pozdravem.

Barvy podzimu

Jaké barvy podzim má?
To snad každý tuší.

Žlutá, hnědá, červená,
ty podzimu sluší.

Podzim listí maloval,
barvičky tam namíchal.

Spadlé listí na zemi,
o podzimu zdá se mi.

Papíroví draci

Vítr fouká, vítr fičí,
honí černé mraky.
Na louce si děti pouští
papírové draky.

Drak se vznáší, prohání,
ten druhý ho dohání.
Ladně otáčí svůj bok,
oba letí jako o závod.

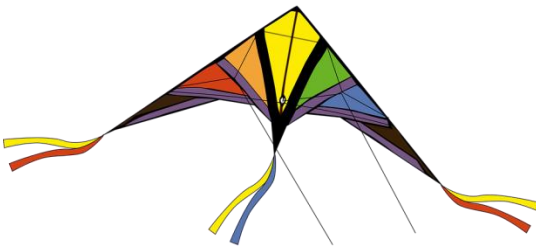
Kampak letí papírový drak?
Vysoko, vysoko do oblak.

Vznáší se a létá,
spatřit kousek světa.

Ve vzduchu se neztratí,
s kamarády dovádí.

Vítr pomáhá jim v letu
vstříc vzdálenému světu.

A když vítr zeslábne,
drak pak na zem dosáhne.

Vůně lesa

Les je nejbohatší svět,
můžeš třeba závidět.

Čistý vzduch je drahokam,
každému je darován.

Smrkové stromy,
rovné jako svíčky,
rostou až k nebi,
do velikánské výšky.

Zelené větvičky
smrčků i borovic,
šiškami protkané,
s vůněmi na tisíc.

Když pak vítr zafíčí,
padá k zemi jehličí.

Lesem všechno krásně voní,
zvířátka mu porozumí.

Je jim tady dobře všem,
les je jejich domovem.

Podzim přichází

„Kam odcházíš léto?“

Ptám se letos zas.

„Prostě, takhle je to,

unavil mě čas.

Podzim se tu uvelebil,
prý už tady dlouho nebyl.“

Studené večery, chladná rána,
na strom javoru usedla vrána.

Ráno, večer krákorá,
kdo podzimu odolá?

